

SZERKESZTŐI IRUDA

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona.
Félre 8 frt. „ 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok érdekvéleményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántartási díjak:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

Szobrot a nagy királynak.

Rövid pár év múlva ünnepeljük Magyarországnak fennállásának ezredik évfordulóját.

Kormány és nemzet azon igyekezik, hogy az úgynevezett milleniumi ünnepségek méltók legyenek ama történelmi eseményhez, melynek emléktét felújítani és látható jelekben is, fenntartani célja a tervbe vett ünnepségeknek.

Alig három év választ el a nevezetesen évfordulati naptól, s ez idő szerintünk nagyon rövid arra, hogy e nagyszabásúnak vélt ünnep előkészíthető, s főképp arra, hogy addig valami emlékeztető alkotás létesíthető lehetne.

Eddig legalább még semmi nyomát nem látjuk, hogy millenium idejére célbavett országos kiállításán kívül, valami jelentősebb alkotás vagy intézmény létesítése komolyabb akcióra serkentette volna az érdekelteket.

A kormány úgy látszik a kiállításra fekteti a főszűrt s ez érdekében használna fel a tevékenységét. Ezentúl — mintha nem is léteznék a milleniumi ünnepléssel összefüggő egyéb feladatok is.

A társadalom, vagy a nemzet?

Hát ez — az igazat megvallva — bizonyos lehangoltságba áldozhat elmerülve lenni, s ugyiszló: várja a válságot a megváltoztatást, de részt nem igen vesz az előkészítés munkájában.

Pedig az így egyáltalán nincs jól. Félő, hogy elröppen az a három év és a Magyarország nem fogja bebizonyíthatni, hogy olyan nemzetet hord a keblén, a mely méltó a honfoglaló őshöz és a honfoglalás nagy eseményét képes is méltóképen megőrizni.

Szerintünk már rég túl kellene lennie kormányoknak, társadalomnak, nemzetnek mind — a milleniummal egybefüggő — ünneplések és emlékművek tervezése és munkabavételével.

És mit látunk?

Azt, hogy a nemzet egykedvűen néz a jövő elé és a jelenben

egyáltalán nem igyekezik a jövőt megmunkálni. Pedig az ilyes egykedvűségben tétlenkedő nemzet nem igen fog valamely nagyobb alkotások létesítésével bizonyosságot tenni életéről és a jövőjéről. Szerintünk pedig éppen ezt kellene azon az ezredéves évfordulón valamely olyan tényekkel dokumentálni, amelyek a magyar faj életképességét hirdessék, s a jövője iránti hitet megerősítsék.

Ki kell mozdulni egyeseknek, testületnek, társadalomnak, szóval az egész nemzetnek abból az apáthikus létlenségéből, melyben ez idő szerint aynylik.

Dobbanjanak meg a szívek, mozduljon meg az akaraterő, a tettvágy a nagy törekvés az emberekben s mindenki igyekezzék résztkérni magának a munkából.

Az a nagy cél, mely előttünk áll — nagy feladatot ró valamennyiünkre. A ki tétlen, a ki tunya, a ki munkakerülő és semmittevésben tölti napjait — az álljon félre és ne akadályozza azok munkáját, a kik akar-nak tenni valamit.

A kishitűség, a restség, az egykedvűség és a munkátlanosság még sohasem kért részt magának a munkából.

De mi azt hisszük, hogy a magyar nemzet, mely egy világöröszölő korszakos esemény előtt áll — nem maradhat tétlen, a nélkül, hogy a világ elítélő kritikáját ki ne hívja.

Már pedig arra el lehetünk készülvél, hogy az esetben, ha e nagy horderejű historiai ténynek emlékét hozzá méltóan nem tudjuk megünnepelni, a világ előtt alaposan kompromittálva leszünk.

Igyekezünk kell tehát, hogy míg az idő el nem halad, tegyünk valamit s főképpen tegyen mindenki, a ki szíven hordja e nagyfontosságú történelmi esemény felújításának szükségét.

E tekintetben szerintünk minden városnak, minden testületnek, társadalmi körnek meg van jelölve a feladata, a melyet ezek nem utasíthatnak el maguktól.

Mi e helyen ez előbeszédet most azért tartottuk, hogy Kolozsvár kö-

zöntségének figyelmét felhívjuk arra a feladatra és köteleességre, mely reá az ezredéves ünnep alkalmából hárul.

Mátyás király lovagszobrát állítsuk fel a millenium ünnepéjére!

Ugy tudjuk, a szoboralap javára közadakozásokból hatvanezer forintot felüli összeget folyt be. Azt is tudjuk, hogy a szoborbizottság lelkes és tevékeny férfiakból áll a kik, ha pártolása méltónak tartják az eszmét, kétségkívül módját találják annak is, hogy — mikor Magyarország népei a honfoglalás ezredéves évfordulóját ünneplik — Kolozsvár városának főterén felállíttassék a nagy király szobr.

Ha ezt addig létesíteni bírják: Kolozsvár oly emlékművel járul a nemzeti ünnephez, a melyre büszkének lehetünk.

De büszkének lehetnek elsősorban azok, a kik, mint a szoborbizottság tagjai — elsősorban vannak hivatala arra, hogy az ügyet előre vigyék, s az előkészítés munkáját gyorsan teljesítsék.

Mindazok, kik ez érdekében tevékenységet fejtenek ki — joggal részt vehetnek a dícsőségben.

Kérjük is az érdekelteket, hogy egyékszívűen a dolgot és lelkesedjenek az eszme mellett.

Lelkesedés és ügybuzgósággal sok elérhetlennek hitt dolog sikerült már az életben.

Politikai hírek.

Ülés a t. Házban. Mint Budapestről írják, a képviselőház a husvét szünnetek után ma tartja első ülését. Mindjárt a honvédelmi tárcza költségvetésének tárgyalását kezdi meg. A függetlenségi pártból szóval fogják tenni a katonaság körében mind sürb-ben jelentkező öngyilkosságok ügyét, Ugron Gábor pedig ígéretéhez képest ennél a tárczánál fogja kifejezni nézeteit a magyar igazságügyminiszternek a katonai büntetőtörvénykönyv ügyében folytatott tárgyalások alkalmával tanúsított eljárásáról. Ugron tudvaleg már az igazságügyi tárcza költségvetésének tárgyalásánál kifakadt Szilágyinak ama

kijelentése ellen, hogy a magyar igazságügyminiszter e tanácskozáskor csak mint jogi tanácsos szerepel s kitalálása helyezett, hogy a honvédelmi költségvetésénél fel fog szólni a magyar igazságügyi kormányzat szuverenitása érdekében.

Államháztartási reform. Mint Bécsből írják, ottani kormánypartik körökben azzal az eszmével foglalkoznak, hogy tekintettel a parlamenti állapotokra, a közigazgatási év kezdetét július elejére helyezik át, úgy hogy az összes testületek közlelve lesznek költségvetésüket június végére elkészíteni. Ez első sorban a katonai költségvetésnek válik előnyére, mert a gabonárákat június végén nagyon könnyű áttekinteni. A tervezett reform keresztülvitele végett az osztrák kormány annak idején már konferált Szapáry volt miniszterrel, ki a reformot nem ellenezte. Wekerle még nem nyilatkozott és az osztrák kormány, mielőtt a reformot életbe léptetné, — Wekerle nyilatkozatát várja.

Egyveleg.

Ezüstmennyegző.

A „Stefani ügynökség” jelenti: A császár az olasz királyi pár ezüstmennyegzője alkalmával Wladimir nagyherceg által lesz képviselve, ki neje kíséretében Rómába utazik. A belga király az ünnepélyhez rendkívüli küldöttséget küld, melynek tagjai lesznek Fischer tábornok és két adjutáns.

A délamerikai harczok.

A Reuter ügynökségnek jelentik Rio de Janeiroból: A kormány 1500 főnyi csapatból, mely részt vett az Alegrete mellett Rio Grande de Sal tartományban vívott ütközetben, 500 ember elezett.

Szerbia felszabadítása.

Obrenovich Milosnak a törökök elleni felkelése és a szerb várak átadásának évfordulója alkalmából, ünnepélyes isteni tisztelet volt. Az évforduló egy-egy ünnepséggel is megtűnt. A szabadelvű lapok az Obrenovich-dinasztiát lendületes szavakban ünneplik.

Munkások időtöltése.

Hétfőn éjjel a ludresi bányákban francia és olasz munkások közt véres verekezés volt; egy francia késszurás által megöltet. Az olasz Castagno testvéreket, mint főkolompókat letartóztatták. A helyszínre csendőrséget küldtek. A lakosság nagy izgatottságban van.

Küzdés.

A „P. N.” ma ide érkezett száma báró Kaas Ivor tollából érdekes vezércikket hoz, melyben a kiváló politikai író a szabadelvű pártokról többek közt így elmélkedik:

A szabadelvű párt csak arra való, hogy az osztrák politikának miniszterekkel szolgáljon, mint meglehetősen miniszterek tenyésztésére az udvari kertben.

E többséget pedig a nemzet választja, de az udvar és a kormány választja. Innét ered a választások korrupciója, s idegen pénzeknek és befolyásoknak a magyar képviselőválasztásokba avatkozása. — Mert erre szükség van az osztrák politikának, hogy a nemzeti áramlatokat visszatartsa és leszorítsa.

Többséget kell teremteni az osztrák politikának minden áron, akárminő többséget. Mindegy, ha konzervatív, mindegy, ha szabadelvű, csak engedelmes legyen.

Folytathat kis játékokat a belpolitikában, minisztereket és államtitkárokat cserélhet, strébereket felemelhet, csak a kormány hatalmat növelje s a szabadságok megadásában legyen óvatos.

Magyarország törvényes jogainak érvényesítését pedig az udvartartásra, a küldgye-
re és a badsereg nézve ne követelje, hanem a delegációkban és a képviselőházban szavazza meg, a mit tőle az udvar követel, az ellenzék pedig ellázza.

Féltékeny önzéssel meg is cselekszik mindezt. S mert a szabadelvű párt ilyen, tizenhatsz esztendőn keresztül ilyennek bizonyult, — delendum ess censeo. Hanem az udvar ragaszkodik hozzá s mindent feláldoz, csak hogy a szabadelvű pártot mint többséget magának megtarthassa. Ezért befogadta Tiszá-t s ezért őt is ejtette. Ezért megvált a kedves Szapáry-tól s ezért megtűri Wekerle-t is, sőt jóváhagyja egyházi politikáját.

Szóval sokat aldoz és sokat elnéz az udvar, csak hogy az osztrák uralom alapját Magyarországon, a többséget, meg ne bontsa.

És mégis mozog a föld. Az öntudatra ébredt magyar nemzet fejlődésének történetében meg nem állhat.

Átváta a nemzeti eszmétől s követeléseinek igazságától, jogának tudatában küzd a jövőjéért. Erős vára a törvény. Ugy mint Deák Ferenc az 1848-iki törvénnyel vívta ki Magyarország helyreállítását, azonképen a nemzeti párt és annak vezére A p-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1893. április 5.

Boldog órák.

— SAMIL írta —

Mesét mondok édes. Nem, nem mesét, inkább egy szép bűbájós álmot, — melynek gyönyörűre, boldogságra, örökké tartó nyomait véste be lelkembe. Éj volt, szép holdvilágos éj. — Olyan, minőt a költők lelke álmodik, olyan, minőt ecsetével örökíti meg a művész és a melyhez a regényírók is kiváló előszeretettel vonzódnak. Nekem csak egy lázas, álmatlan éj volt. Minden tagom remegett s idegeimet sajátságos, kimondhatatlan érzés izgatta. Bágyadt voltam, de nem tudtam pihenni; fáradt voltam és nem jött álom szememre. Az álom és ébrenlét közt van az a lelki állapot, az a sejtelen szert pillanat, a mikor még érezzük, halljuk a külvilág benyomásait, de többé nem reflektálunk azokra, hanem édes szendérgésben félálomba ringatjuk magunkat.

De elaludni nem tudtam. Ébren tartott az a kéjes izgalom, a melyet szerelmed gyönyörűsége oltott lelkembe.

És amint így tépelődtem és ebben a zavaros világban kűzködtem, egyszerre, úgy tetszett nekem, hogy lágyan sutogó hangok édes zenéjét hallom.

— Szívem, szívem! — susogta valaki és szép arcának merengő mosolyával hajolt fölém.

Éreztem édes, hogy te jelentél meg álmaimban, megnyihitni kinos éjszakámat. Oh nincsen más hangnak ilyen zenéje, nincsen más arcnak ilyen mosolygása, nincsen más

lehelletnek ilyen forrósága, nincsen más ajaknak ilyen puhasága.

Éreztem, mint járja át tagjaimat az a csodálatos delej mely lelkemből lelkembe rohan mindannyiszor, a hányzor látlak, a hányzor közelemben vagy; éreztem, mint ráz fel zaibadságból az a bűvös, a mely olyan erős kapcsolattal fűzte hozzád szerelmemet; éreztem miként lobban fel a vérem és szívem gyors dobbanása mint riaszt fel tompa álmodozásomból.

Előttém álltál mint egy tűnemenyes visió. Hosszu hajad fehér vállaidra omolt s lehelletszert pengyola burkolt be, mint egy eszményi istennőt. Soha se látalak ilyen szépnak, soha se voltál ilyen tébolyító, soha se voltál ilyen szenvedélyes. Lelkem kéjes gyönyörrel merült tűnemenyes lényed szemlélésébe s aztán mint a vallásos rajongó az oltár előtt, — leborultam, hogy a porban csuszva közeledjem feléd. Igézet vert meg és babonás csodálkozással néztelek sokáig, sokáig.

Majd ellenállhatlan vágygyal fogtam meg puha kezeidet és csókolgattam erős szerelmem minden szenvedélyével.

Aztán lehajoltál és magadhoz emeltél. Szemeidből az a bűvös fény sugárzott ki, a mely hypnotikus álomba szédít. A szerelem részegítő mómora nehezült agyamra s fejemet hullámozó kebledre hajtottam. Sötét fűrted arczomra omlottak és én hosszasan szám-láltam szíved dobbanását.

— Te vagy-e édes, vagy az éjtündére lopta meg szép almodat? te vagy-e?

— A te mindened — hangzott a lassu, a sutogó felelet s ajkad forrósága érinté hideg homlokomat.

Oh mint roskadoztam ebben a kéjben, ebben a mómorban. Ah, mint rohantak az

órák, életem legboldogabb órái. Milyen hamar, milyen gyorsan ébredtem fel!

Álom volt édes, — néhány órának holdog álma csak.

„A rettenetes Csár.”

Regény a rettenetes Iván korszakából.

KÉT KÖTETBEN.

Írta: Gróf A. K. Tolstoj.

Fordította: Clare Filmore után: AMICA.

ELSŐ KÖTET.

I.

Opritchniki.

(Folytatás.)

— Gazember, én nem vagyok a te cseleléd — válaszolt a másik, semmi félelmet sem mutatva a fenyegetésben, de a mi téged illet, téged fel fognak akasztani, amiért a csár embereinek a dolgába avatkoztál!

A herceg megnyomta a ravaszt, de a puskapor fellobbant a serpenyőben. Serybryny körül nézett — az Opritchnikok közül néhányan halva feküdtek a földön, a többieket elfogták; néhányan elmenekültek.

— Köszöttek meg ezt nekem jól — mondá, émbár, figyelmesen nézte a fogorlyá dühös, de félelem nélküli arczába, — önkénytelenül némi tiszteletet érzett iránta. — Bátor férfi — gondolta — kár, hogy rabló.

E pillanatban az öreg szolgája Michaitch ment hozzá.

— Kis atyám, nézzide! — mondá, egy csomó kötelet mutatva. Nézd milyen podgyaszt hordanak ezek magukkal! Nem az első ilyenféle kirándulásuk a hitványoknak! A fegyveres emberek egy pár lovat vezettek a herceghez, s a nyereghez két férfi volt kötvé. Az egyik foglyu hosszú szakállu, öreg, szürke fejtű ember volt; a másik körülbelül harmincz évesnek látszó fiatal fekete szemű férfi volt.

— Kik ezek? — kérdé a herceg — és miért kötözték őket nyereghez?

— Uram, a rablók kötözték meg őket és mi egy fél felügyelet alatt amott talál-tuk meg őket.

— Oldozzátok fel a köteléskötet rögtn. A felszabadított foglyok kinyújtóztatták fáradt tagjaikat, de szabadságuknak az előnyét nem használták fel rögtön, várakoztak, hogy lássák, hogy mi fog történni.

— Figyeljetek rám, ti gazemberek, — mondá a herceg a foglyaihoz fordulva, — mondjátok meg nekem igazán — kik vagytok ti, hogy a csár embereinek, meritek magatok nevezni?

— Nem látsz a szemeiddel, vagy mi? válaszolt az egyik köztűlök. Vagy nem tudod, hogy mi kik vagyunk — nem ösmered a csár embereit, az Opritchnikokat?

— Te átkozott! — kiáltá a herceg — a mig még idő van reá; adj egyenes választ!

— Az égből estél le közibünk, hogy nem ösmered az Opritchnikokat? — mondá a fiatal vezér sötét mosollyal. Vagy csak az ördög tudja, hogy egy ilyen tudatlan ember honnét jön?

E válasznak a merészsége ingerelte Romanovitch Nikitát.

— Fiatal ember, hallgass ide, — mondá. Bátorodog tetszik nekem, és én kíváncsi vagyok az életedet megkímélni; de ha nem válaszolsz nekem igazán, olyan igaz mint a hogy egy isten van az égből, hogy felakasztatlak!

A rabló büszkén emelkedett fel.

— Én Chomyak Matvé vagyok — válaszolt — a Skoorator-Byelski Lookyanovitch Gregori saját szolgája; és én az Opritchnikban igaz szolgálatot teszek a gazdánknak és a csárnak. A seprű, melyet a nyeregünkön hordunk, annak a jelvénye, hogy a mi jó Oroszországnakból kiséperjük az árulást, és a kutya fő azt jelenti, hogy a mi Urunk elenségeit szétszaggatjuk!

Már most tudod, hogy én ki és mi vagyok; de mi, minő neven emlékezztünk meg rólad, midőn az akasztófán fogsz lógni?

A herceg megbocsátotta volna az Opritchnikok merész beszédét, mert a férfi bátorsága tetszett neki; de a herceg véleménye szerint Chomyak Matvé a csár nevét hiában vette fel és ez Romanovitch Nikita előtt büntetésre méltó vétség volt. Intett a kíséretének. Azok megzokva a rendelethez vakon engedelmeskedni, de a haramia merészsége által különben is felűthűdve, a hurokot a Chomyak nyakára tették s az ítélet végrehajtására előkészületeket tettek. De e pillanatban, a két foglyu közül — kiket a herceg megszabadított — a fiatalabbik a herceghez közeledett és azt mondá:

— Uram, engedj egy szót mondani!

— Beszélj.

— Uram, te ma jó dolgot cselekedtél, midőn bennünket a zsiványok kezei közül megmentettél; és mi jószágodat jószággal kívánjuk viszonzni! — Te nem tudod, hogy jelenleg Moszkvában hogy folynak a dolgok. De uram, mi jól tudjuk azt; és ha becses elötted az életet, akkor ne akasztad fel ezeket az ördögöket! Uram, engedj szabadon még ezt a Chomyak kutyat is! De midőn ők a mi kezünkbe esnek, akkor az égre mondom, hogy mi bizonyosan felakasztjuk őket! Légy meggyőződve, hogy nem fogunk tőlünk menekülni; de uram, te ne küldd őket az atyjukhoz, az ördöghez. Bíz reám őket!

A herceg csodálkozva nézett a beszédre, kinek fekete szemét bátran néztek az övébe. A beszélő arczának az alsó része sötét szakállal volt eltakarva, s a ruháiról ítélve közönséges parasztnak látszott, de a beszéde és az általános modora után ítélve, olyan ember volt, a ki a parancsolást megszokta.

— Éj ki vagy te? — kérdé Serybryny. És miért védelmezed azokat az embereket, akik tégedet kevéssel előttem a saját nyereghez kötözték?

— És akik bizonyosan felakasztottak volna, ha te uram közbe nem lépsz! De azért fogadd el a tanácsomat és ereszd el őket. Nem fogod megbánni, midőn Moszkvába mégy! Uram, az idők nagyon megvál-

ponyi Albert, az 1868-iki törvénnyel fogják kivinni nemzeti követeléseink érvényesítését.

Ha ki nem vivhatják, akkor a függetlenségi párt igazoltatik és ennek politikáját fogja a nemzet követni. A reakció kedvez a radikálisoknak.

Legyünk elkészülve az alkotmányos küzdelemre férfias kitartással. Mert a mi Deák Ferencnek sem sikerült egyszerre és könnyen, hanem öt évi nehéz küzdelem után nekünk is csak így sikerülhet.

Jöhettek reánk újra nehéz napok, a jogoknak megtagadása és hatalmi elnyomtatás, katonaságuralom is. Ettől félni szabad viszariadunk. Csak a jogok feladását irtózzunk. Csak nemzeti árulást el ne kövessünk.

Konfiskált cikkek.

Mint Bécsből írják a Wiener Tagblatt mai reggeli számát egy Magyarországról írott cikke miatt konfiskálták.

A cikk címe Az elárvult királyi palota és a magyar viszonyokkal foglalkozva, következőleg ír: „Élénk emléksznék még ma is azokra a lélekemelő ünnepélyekre, melyektől a múlt év pünkösdjén minden magyar ember szíve hangosabban dobogott. A fejedelem és népe annak a napnak huszonöt éves évfordulóját ünnepelték, melyen a budapesti koronázási dombon a király a magyar alkotmányra felesküdt. Egy új Magyarország keletkezett.

A haladás és a szabadság Magyarországa, mely királyi iránt megfoghatatlan hűséggel és lojalitással viseltetik. Misem zavarta a pompás ünnepet és mégis alig múlt el azóta egy év, sőt felhő jelent meg Magyarországon előbb derült égön: Budapest, melynek kevéssel a koronázási jubileum után a király a fő- és székvárosi címzet adományozta, immár öt hónap óta nem tűvőzlőhet falai között szeretett uralkodóját.

Öt hónapja már, hogy a király nem volt Budapesten és jöhetett az előző években a farsang egy részét mindig Budapesten szokta töltetni, a budai királyi palota az idén árván maradt és a magyarok szívét a király távollmaradása miatt szomorú gondok okozta fájdalom tölti be.

A cikk következő része, a mely miatt a konfiskálás tulajdonképpen megtörtént, azokat az okokat fejtegeti, melyek a királyt Budapesttől távol tartják. A befejező rész így szól:

„A fellegek, melyek Magyarországot egát elborítják, nem áthatlanok, egy vidám nap sugarát elég lesz arra, hogy eloszlassa őket és áttörje a homályos fátyolt, mely a magyar politikai láthatárt elborítja.

Válság Franciaországban.

Páris ápr. 3.

Méline ma délelőtt 10 órakor jelentést tett Carnot köztársasági elnöknek a kabinet újjalakítására vonatkozólag tett lépéseiről. A tárgyalások igen kedvezően folytak. Bizonyosnak látszott, hogy a kabinet a tegnapi este jelentett módon alakul meg.

A kabinet megalakulását olyan biztosra vették, hogy már arról is beszéltek, hogy az új miniszterek ma délután minisztertanácsra fognak egybegyűlni.

toztak. Ha mindnyájukát fel tudnák akasztani, akkor nem tennék ellenvetést; de ezek nélkül is sokan maradnának! És különben is tiz közülük elmenekült, tehát, még abban az esetben is, ha ez az ördög Chomyak soha sem tér vissza Moszkovába, még mindig lennének tanúk ellened!

Ha a herceg haragja nem csillapult volna le némileg ez időre, egy valószínűleg kevés figyelmet fordított volna a különös beszédre. Azonban, azt gondolta, hogy talán tanácsosabb volna ezeket az embereket a törvénynek átadni, a helyett, hogy az ítéletet maga hajtja végre, és ezáltal talán a titokzatos rabló bandának a többi részét is felfedezheti. Miután megtudta, hogy a legközelebbi bíró hol lakik, megparancsolta a kíséretének, hogy a foglyokat vigyék oda, utána téve, hogy ő maga folytatja az utját Moszkovába, egyedül csak az ő hűségű szolgálja, Michaitch kíséretében.

— Természetes, hogy e törvénnyel végrehajthatod, és elküldheted őket a legközelebb lakó bírósághoz — mondá az új ösmérőse; de hidd el nekem, hogy az rögtön szabadlábra helyezi őket.

Talán jobb lenne ha te magad ereszténéd el őket. Azonban, kövesd a saját nagy uri ítéletedet.

Az öreg Michaitch némán hallgatta végig ezt a társalgást, koronként megakartarra a fejét. Midőn a beszélő bevégezte, az öreg szolgálta a gazdájához ment, és mélyen meghajlotta magát.

— Kis atyám, gazdám, — mondá, — lehet, hogy ez a fiatal ember igazat beszél és a bíró szabadon ereszténé ezeket az embereket. De ha a te irtózatod felmenti őket a költétől, legalább engedd meg nekem, hogy vagy ötven jó kis kancuskát adhassak nekik, mintúlt arra, hogy a jövőben ne csináljanak ilyen dolgokat a gazemberek!

A herceg hallgatását beleegyezésnek néve, Michaitch rögtön rendeletet adott, hogy fogják kössék meg, s a Chomyak fenyegetéseit és káromkodásait teljesen figyelmen kívül hagyva, utána nézett, hogy a büntetés állón ki legyen szolgálva.

Azt is beszéltek, hogy a Méline-kabinet megalakulása után ki fogja jelenteni, hogy a kormány hajlandó a vámrendszerben azt, a mi a szerzett tapasztalatok után tulajdonképpen bizonyult, enyhíteni.

A kabinet-alakítás azonban meghehült, mert Poincaré véglegesen visszautasította a pénzügyi tárczát.

Hir szerint e tárczát Jules Rochenak ajánlották föl, de ő sem vállalkozott rá, Méline tehát nem tudott pénzügyminisztert kapni, jóllehet már minden tárczára volt embere.

Peytral, a képviselőház pénzügyi bizottságának elnöke, azért nem vállalkozott rá, mert a védámos Méline-nel nem akar egy kabinetbe jutni.

Poincaré még egészen fiatal ember s nem vállalkozott a jelenlegi nehéz pénzügyi viszonyok közt a miniszterségre.

Ily körülmények közt Méline Carnot elnökhöz ment és kijelentette, hogy lemond a miniszteri, hogy az új kabinetet megalakítsa.

Carnot elnök ezután Casimir Perierrel tanácskozott. Carnot elnök Charles Dupuyt, az előbbi kabinet közoktatásiügyi miniszterét szölitotta fel az új kabinet megalakítására.

Dupuy elfogadta a megbízást. Dupuy ma este Peytrallal és Poincaréval értekezett. Azt is hiszik, hogy Peytral átveszi a pénzügyi tárczát és Develle, Viger, Viette, Moizillon, Riuniere és Delcasse megtartják tárczájukat.

Páris, ápr. 4.

Dupuy tegnap éjjel jelentést tett Carnot elnöknek az általa folytatott tárgyalások eredményéről. A kihallgatás éjfélig tartott. Dupuy átveszi a miniszterelnöki és belügyi, Develle a külügyi és Poincaré a közoktatásiügyi tárczát, míg Peytral és Lockroy a pénzügyi, — illetőleg a kereskedelmi tárcza elvállalása gyében holnap fognak választ adni. A hadügyi és tengerészeti tárczák az előbbi miniszterek kezében maradnak. A lapok székeségnek tartják, hogy a jelenlegi krízis mielőbb véget érjen. Általában azt hiszik, hogy a Dupuy kombinációja ma eredményre vezet. Egyes lapok ellenben kételkednek abban, hogy a krízist közvetlen megoldani lehetne.

Dupuy Charles lemondott a kabinet-alakításról, mert Prytral nem akarta a pénzügyi tárczát elvállalni, ha Lockroy nem lép be mint kereskedelmi miniszter a kabinetbe. Dupuy azt tartja, hogy a kabinet Lockroy belépésével túlságosan radikális színezetet nyerne.

Levél.

Csucsá, április 4.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Tudja-e kérem, hogy hol van az a Csucsá?

Szükségesnek találom ezt kérdezni, mert becses lapjában soh'se láttam, hogy valaha szó lett volna e kedves kis faluról. — Ott a Körös-völgy éleiben Erdély határánál, hol a Vlegyásza és Meszes, Erdély és Magyarország kezeit fognak egymással, ott a Király-hágó keleti aljában, hol ezelőtt ezer évvel a Mémoróth káoszjái adták meg maguk t Arpad hadainak: ott fekszik e kis község, mely nemcsak arról nevezetes, hogy 1849-ben a Czecz János tábornok a csucsai szorosban hőiesen visszaverte az osztrák Puckner hadait, hanem arról is, hogy

— Ez jó és méltó cselekedet volt, — mondá Michaitch, a tetszés kifejezésével térve vissza a gazdájához. Egy részt nem nagy kár történt bennünk, és másrészt, lesz valami a mire vissza emlékezzenek.

Ugy látszott, hogy a Michaitch szerencsés gondolata a fiatal fogolytárs is tetszett. Mosolygott, és a szakállát simogatta, de az arca hamar visszanyerte az előbbi aggályos kifejezését.

— Uram, — mondá, — miután egyedül csak a szolgálóddal szándékoztam tovább utazni, engedd meg, hogy én és a társam elkísérhessek.

Mi is ugyan abban az irányban megyünk és mentül többen vagyunk, annál vidámabban leszünk és különben is egy özszeapásnál nyolcz kéz jobb, mint négy!

A herceg soha sem volt nagyon gyanakodó az új ismeretségeivel szembe. — Tehát a kívánt engedélyt megadta, s rövid pihenés után a négy utazó tovább ment.

II.

Új társak.

Az uton Michaitch többször próbálta kitalálni, hogy az új utitársai kik voltak, de azoknak mindig sikerült az ő kérdéseit kikerülni.

— Bá! a tökfekűk! — mondá magában. — Valóságos ángolnák! Azt gondolod, hogy megfogtad őket, de mindig keresztül csuszna az ujjaid között!

Ez idő alatt beszédtetted és Michaitch a herceggel lovagolt.

— Uram — mondá — mit gondolsz, jól cselekedtünk-e, hogy ezekkel a fickókkal szövetségünk? Ezek borzasztó zárkózottak magukra nézve, egy szót sem tudok belőlük kivenni. És nem valami elpubultak bizonyosan gazemberek!

— És ha azok volnának — válaszolá a herceg nyugodtan — ba az Opritchnik ismét megtámadnának bennünket, ők minden esetre mellettünk állnának!

— Kis atyám, lehet, hogy azt tennék, lehet, hogy nem tennék azt! A varju nem

szép hölgyei vannak, kik mindannyian lelkes hívei Therpsychorénak. S ez a Csucsá nemcsak nyáron szép és kellemes, a mikor hegyei és erdei vizsangoznak a madarak dalától, s a szép nyaralók városi vendégeinek zaja belevyúlt a természet zarába, hanem akkor is, a mikor a csucsai hölgyek... akarják. Ismer-e Szerkesztő ur nagyobb hatalmat a szép nő hatalmának? — Éu nem.

Hiszen Petőfi is rabja volt a bornak és szép leánynak, pedig ki volt nagyobb el-lenség a rabásznak és láncznak, mint ő? Valljuk meg tehát, hogy rabjai vagyunk a szép nemnek; én legalább az. Makacsok a nők általában; ha valamit elhatároznak, annak meg kell lenni. A csucsai hölgyek elhatározták, hogy husvét hétközén együtt mulatnak, s egy pár napi előkészülettel olyan sikerült batusztancsmulatságot rendeztek, mely bármely kisváros báliával kiállja a versenyt, kedélyesség tekintetében pedig ritkítja páriát. Jó kedv, fesztelenség, igazi kedélyesség volt az a mulatság, melynek csak az ablakon reggel beözönlő napfény vetett véget.

A mulatság hangversenyyel kezdődött melynek csak az a hibája volt, hogy meg-egyezett e mondással: „Kevészet de jó”. Jó-nak meglepőleg jó volt, a rövidségén pedig úgy segítettünk, hogy az újrázásokkal nyujtottuk meg, s a szép szereplőknek engedniük kellett.

Pontban 8 óra... utánült a zongorához a bájos Simon Ilonka k. a. és a kedves Puskás Józsefné ő nagysága. Négy kézre játszottak Ettore Piaritól egy galoppot oly szabatosan és lelkesülten, hogy ismételnők kellett. Ezután a „férfi gyűlölet” Seim-dörfer Irma kisasszony lépett az emelvény-re, s oly ügyesen adta elő Illovai Hugónak „Oh ezek a férfiak” című monológját, hogy előadását színi nem akáro taps és él-jenzés követte. Élénk dráultságot keltett a közönség körében a darab maga is, s az ügyes előadás is. De hogy is ne, a mikor sorban igunylol bennünket, kijelenti több-ször is, hogy gyűlöli a férfiakat, s a végén azt írja egynek — már t. i. a monologban, — hogy siessen a pap-hoz. A tapson és él-jensen kívül egy szép csokrot is kapott a kis-asszony. Ezután ismét Puskás Józsefné zongorázott egyedül a szépen elbódott népdalt többször is meg kellett ismételnie és tolda-nia. Az utolsó szám volt a Kuczai Lujza k. a. éneke, mit Puskás Józsefné kísért zongorán. A „Madarász”-ból énekelte szép és kellemes hangon „Postás Miklós,” mit egy pár népdallal kellett megtoldania.

A következő perczben már láthatlan gyorsasággal tűntek ki a székek s csakhamar jókedvvel és vidám csevegéssel jártuk a ropogós csárdást. Még egy polka és keringő s aztán e „Ta-ra-ra-bumdié” akkordjai mellett vonultunk a szomszéd tereembe, melynek megerített asztala ismét csak a csucsai höl-gyeket dicséri. 50 személy és 7 cigányfor-gatta a kést, villát s a nyirettjűt. A kedé-lyes társalgást csak a szellemes tosztok szak-itották meg, melyek közben a gyakori Ká-rolyiádk keltették hangos derültséget.

A vacsorát és társalgást dal, a dalt is-mét táncz váltotta fel. Tánczoltunk vigan tovább s alig vettük észre, hogy a hold vi-lágát kúnn a nap fénye váltja fel. A felder-ült nap fénye pedig távozásra kényszerített. Csak egy vigaszunk maradt; az, hogy piros pünkösöd másod napján ismét együtt leszünk s folytatjuk a mai éjjelt. Akkor a szerkesz-tő urat is meghívjuk!

A szép hölgyközörszoru a következőkkel állott: Leányok: Simon Ilonka, Friedmann Rózsika, Leindörfer Irma, Kuczai Lujza, Simon Teréz, Csarja Jolán.

vágja ki a varju szemét. — Éu hallgattam a beszédüket és csak az ördög tudja, hogy mi-féle nyelven beszéltek. — Egyetlen egy szót sem értem meg belőle. Uram, ügyelj magadra. — „Az ellenség fél a mindig kész kartól!”

A sötét-ség növekedett. Michaitch és a gazdája elhallgattak, a Jovak ügésének a zaján kívül semmi sem hallzott.

Csakhamar egy süti erődbe léptek, — egyike az új ösmérőseknél elkezdett danol-ni, míg a társa korusba kísérté. — A feke-te sötétség, a nap ígató eseményei és az a búvós dal, mely buskomorságba ejtették a herceget. — Gondolatai visszatértek a mul-ta és az öt évvel ezelőt történt Moszkvá-ból való elutazására emlékezett. Képzete-lében ismét ugyanazon templomban volt, a melyben elindulása előtt utoljára imádkozott; egy tiszta, szelid hangnak a zenéjét ismét hallotta azt mondani: „Herceg, isten veled, én örökké fogok érted imádkozni!”

Ez idő alatt társai folytatták a dalu-kat, melynek a szavai azonban a herceg buskomor gondolataival nem voltak semmi összefüggésben.

Ök a folyók anyjának a Volga nyom-talan sivatagjairól és a partjain lakozók sza-bad életéről danoltak. Az orosz dal vad dal-lamat az erdő éjjeli mély csendességében hallva, kellemes, ámbar kísérteties hatással bírt. — A dallam oly határtalan, oly teljes reménytelen kétségbeesést fejez ki, a kitartó szenvedésnek oly nagy hatalmát és oly mély bánattal, mely bánattal, melyben az orosz jellemnek sok olyan vonása meggyarazatá-lálhat, mi máskülönbön kimagyarázhatatlan. Ezek és még sok más érzelmek találunk ki-fejezést az orosz dalban.

Hőstünknek a gondolatmenetét egy éles fűtty zavarta meg. Két férfi ugrott ki a fák mögül és a lovát kantárszáron fogták. Két másik fegyvereit ragadta meg. A ellentállás lehetetlen volt.

— Ah! gazemberek! — kiáltá Michaitch a kívül hasonlóképen bántak el. Ah! ti ha-ramiák!

Asszonyok: Csarja Károlyné, Fischer Zsigmondné, Gámpé Martonné, Gámpé Jó-zsefné, (Csucsá), Jakabfi Izsákné, (Eleds) Ka-szó Dénesné (Csucsá), Klapholz Simonné, (Remecz), dr. Klatrobecz Gyuláné (Csucsá), Laendler Józsefné, Láposy Lajosné (Kis-se-ba), Ó Józsefné, Puskás Józsefné, Simon Gergelyné (Csucsá) stb.

Éljenek a rendező hölgyek!

A tek. szerkesztő urnak tisztelője

HUNYADY.

Felhívás előfizetésre.

Az új évnegyed beálltával az előfizetések megújítására kérjük fel tisztelt olvasóinkat.

Az

„ELLENZÉK”

mint a nagyközönség szolgálatában álló, a független politikai elveket szolgáló és a szabad meggyőződést hirdető napilap a közönség jóindulatára és pártfogására számít.

Mindaddig, a mig olvasóközönségünk bizalmával megtisztel, mi is magasan lobog-tatjuk politikai elveink zászlóját, mert nem-csak az anyagi, de a szellemi erőt is abban a közönségben keressük, a mely annyi évek során keresztül lelkesedéssel és nemes buz-gósággal tömörült az „Ellenzék” körül.

Erre a buzdításra és erre a pártfogásra van nekünk továbbra is szükségünk, hogy továbbra is hazánk, nemzetünk és olvasó közönségünk jogainak védője, igazságának ter-jesztője, véleményének hirdetője lehessünk.

Tisztelettel kérjük az előfizetések meg-újítására, hogy a pontos szeptémből semmi fennakadás ne történjék.

Az

„ELLENZÉK”

előfizetési ára:

Egész évre	16 frt.
Félévre	8 frt.
Negyedévre	4 frt.
Egy hóra	1 frt 50

Előfizethetni lehet bármely naptól kezdve.

MINDENFÉLE.

Kolozsvárt, április 5.

— Szabó Samu tanár, a Vasvári Kör elnöke tegnap Aradra érkezett, hogy az ottani ereklje-muzeumban levő Csányi levéltárban Vasvári jelentéseit áttanul-mányozza, azokból jegyzeteket készítsen s azokat lemásolás végett a kolozsvári ereklje-muzeum részére elkérje. Szabó Samu e ki-rándulásának érdekes előzménye van. A csá-nyi erdélyi kormánybiztos levéltára a sza-badságharc után vetődött Aradra a hol ba-hányták a megye ház pinezéjébe s ott hevert a mult évig. A mult évben a kolozsvári ereklje-muzeum felhívásai és szervezkedésének hatása alatt az aradi Kölcsey-egyletnek is eszébe jutott, hogy hasonló muzeumot ren-dezzen be. Ekkor előszedték a pincéből a

Csányi levéltárt is és rendezeszedték. Az ok-tóber 6-iki ünnepély alkalmával Kuskó Ist-ván a Vasvári Kör megalapítója e levéltár-ból Varjassy Árpád elnöktől személyesen kérte el ez iratokat, hogy azokat itt lemá-solják s az adatok nyomán kikutassák kik-élnék még a Vasváry által alakított Rákóczy szabad csapatból és azokat kikérdezzék. Var-jassy készséggel ígérte meg a kolozsvári mu-zeum örének az iratok okt. folyamán való át-küldését. Azóta több mint egy félv telt el. Az iratokat hol az ereklje muzeum, hol a Vasvári kör, hol a Történelmi Lapok, hat izben kérte, minden eredmény nélkül. — Végre márcz. közepén azt a kitérő válasza da-ta az aradi muzeum, hogy egy bizottságot fognak alakítani e levéltár rendelkezésére s öke bizottságnak ajánlani fogják (!) ez iratok lemásolás végett átengedését (!) S ha az a bizottság ebbe bele egyezik, akkor az ígéra-tet beváltják (!) Miután az ilyen indokolat-lan huza vonóban még bele telhetnek fél-évek, az alatt pedig a kikérdezendő honvédek közül nagyon sok elhalhat sok péld felejt, Szabó Samu személyesen rándult le Aradra, hogy ezeket az iratokat addig használhassák fel a történelem céljaira, a mig az felhasz-nálható.

— Kedélyes vacsora folyt le szo-mabon este Benigni Sámuel polgártársunk bor-nyumáli szőlőjében. Benigni ugyanis az „El-len-zék” nagypénteki vendégeit meghívta más-napra és egy pompásan sikerült vacsorával re-vanszirozta a nagypénteki bójtós ebédet. Innen a toszot nem lévén kizárva, a vendégek ügyes és szellemes tosztokban éltették a szíves házi-gazdát.

— A halálszáti idény megszűnt ápril 1-ével. A Szamosban most csak horog-gal szabad halásznai. A halaknak ivarzási ide-j bekövetkezett. Ilyenkor a halak szaladnak a folyók felő ágába tojásaikat lerakni, hogy majd a kicsikét, ha kikelnek, ne szolgálja-nak nagyobb társaiknak táplálékul.

— A közvetlen telefon össze-kötöttes érdekében Kolozsvár és Budapest közt, a kolozsvári kereskedelmi és iperka-mara felterjesztést intézett a kereskedelmi miniszterhez, kitől azon válassz érkezett, hogy ezen létesítményt terbe vette, de minthogy annak kivitele igen jelentékeny költséggel jár, azt csak akkor hajthatja végre, ha a pénzügyi szempontból most fenálló akadá-lyok el lesznek hárítva, — a mikor lesz al-kalmunk e közérdeklő kérdésre visszatérni.

— A kolozsvári hid-utczai hid közelebről lebontás alá kerül. — Vashidat építenek helyette. — A hid bontását az ün-nepek alatt valami jó kedvtú atyafiak éjjel meg is kezdeték. Neki döltek egyik kőszlopnak és bedöntötték a Szamosba. A súlyos kő a hid Szamos felőli rácsozatát is leszakította. A hatóság most primitív deszka korlátot állított a vasrács helyére addig is, a mig a hid bontásra kerül. Különös, hogy rendőrök, boltőrök mellett a belvárosban ily kihágásokat lehet cselekedni.

— Hírek a színházról. Tolnai-né Dömjén Róza asszony, a bpesti nemi-zeti színház tagja, holnap estőrtőlőkön kezdi meg színházunkban 3 fellépésre terjedő ven-degjátékát. Első fellépése: „Váljunk el”, második: „Stomfay család”, harmadik:

fiam, hogy nincsen sem zabom, sem szénám, sem vacsorám!

Persten valamit mondott neki egy ös-meretlen nyelven; az öreg ember ugyanazon nyelven válaszolt és folytató —

— Fiam, én valóban örülök, de egy vendéget várok és olyan vendéget! Isten, ol-talmazzon engem, de ő haragos ember!

— De a kunyhó a gát mögött? — mondá Persten.

— Tele van zsákokkal.

— És a raktár? — Barátom, hallgass reám. Te rögtön találssz szállást és vacsorát ennek az urnak, és abrakot a lovainak. — Mi ösmérjük egymást és engem nem tudsz elámitani.

A molnár dunyogva magában, a kuny-hóhoz vezette az utasokat, mely körülbelül tiz lépésnyire állott a malomtól és a hol, da-czára a gabonával és liszttel telt zsákoknak, volt hely elége.

Mig a gazdájuk egy fálya után ment, Persten és a társa elbucsztak a hercegtől.

— De mondjátok meg barátaim, — mondá Michaitch — hol találunk meg ben-neteket, ha a mai nap munkájára tanukat lenne szükséges állítani?

— Kérdezd meg a szelet, hogy honnét jön! — válaszolá Persten. Kérdezd meg a tenger hullámai, hogy hol van az otthonuk! Mi olyanok vagyunk, mint a fészített ivból kilőtt éles nyilak, hol a hegye megpihen, ott van a nyíl otthona!

Mint tanuk — folytató mosolyogva — mi alig ha vagyunk alkalmakak ő herceg-ségének. De mi máskülönbön hasznára le-hetünk, akkor öreg ember jőjj ide ehez a molnárhoz és ő megmondja neked, hogy Persten Vanyouchát hol keresd.

— Átkoztatója — mormogá az öreg Michaitch magában — mit jelent ez a sok hiábavaló beszéd?

(Folytatása köv.)

„Uj szomszedság“. Ez utóbbi egy 3 felvonásos eredeti vígjáték, mely nemrég került színre a pesti nemzeti színházban. A melyet a vendégművésznek férje, Tolnai Festetics Andor, a pesti nemzeti színház titkára irt. Tolnai nem ismeretlen a kolozsvári közönség előtt, melynek néhány éve kedvence volt. Vasárnap, ápril. 9-én Várady Miklós jutalomjátékául „Dalos Pista“ került színre. A mára hirtetett „Nürnbergi baba“ és „Tündérróza“ helyett Fabianek Berta hirtelen közbejött rekedtsége folytán a „Kis herceg“ az. kedvelt Lecocq-féle operettje került színre. (Nagy bérlet 108. sz. pótbérlet 135. sz. Páratlan.)

— **Táncvigalom.** folyó évi ápril. 9-én a Stadler-kert termében zártkörű táncvigalmat rendez Major József táncmester. Belépti díj személyenként 1 frt, családtagjegy 3 személyre 2 frt, 5 személyre 3 frt. Kezdet 8 órákor. A divat-tánczokon kívül bemutatva lesznek: a Társalgó és Menuet.

— **Kinevezés.** A m. kir. Ferencz József tud. egyetemen az elmegyógyászati kórodára tanársegédnek dr. Hatil Dezső, ki előbb mint gyakornok másfél évig működött ugyan e tanszéknél, gyakornokká pedig dr. Rosenberger Mór nevezett ki.

— **Köszönet és nyilvános nyugtázas.** Az Erd. Nőpáregylegij. el. választmányának nevében hálás köszönetet nyilvánítunk a „Kolozsvári takarékpénztár“ és az „Első magyar általános biztosító társaság“ nagyságos igazgatóságainak azon nagylelkű segélyezésért, melyben jótékony célú és közhasznú intézkedéseiket a „Kolozsvári Nőpáregylet“ az előbbi év évből is 25 frt, az utóbbiban 50 frt segélyben részesíteni kegyes volt. Ezen nagylelkű adományok csak fokozták azon buzgólkodást, melyet addig is készséggel fejtett ki egyelőttünk tisztj. kara és választmányja. Br. Wesselényi Istváné elnök. Turcsányi Gyula pénztárnok.

— **Színház.** Tegnap este „Aszalai uram leányai“ című színmű került előadásra Dolly Emma, a színház szép tehetségű nainőjének jutalmára. A közönség egészen megtöltötte a nézőteret és sokat tapsolt a fiatal színésznőnek. A zenekarból pedig számtalan virágot, koszorút és ajándékot nyújtottak fel.

— **A király Magyarországon.** Az ősszel, szeptember hónapban nagy hadgyakorlatok lesznek Szombathely, Kőszeg és Sopron környékén. A hadgyakorlatokon a király és Albrecht főherceg is jelen lesznek. A napokban Sajtoskál, Pórládony és Dénesfa környékén egy mérnökari tiszt felvételeket csinált. Albrecht főherceg főhadiszállása valószínűleg Kőszegen lesz, még pedig a katonai reáliskolában.

— **Eljegyzés.** Dr. Mártonfi Lajos gimn. tanár eljegyezte Merza Gabriellát Szamosújvárt.

— **Az Olt-folyam szabályozásának** kérdésében a magyar kormány rövid idővel ezelőtt azon kérdéssel fordult a romániai kormányhoz, hajlandó volna-e a folyam romániai részének hajózhatóságát tétel tanulmányozás tárgyává tétetni, miután a magyar kormány az innessó részt illetőleg, a maga részéről a technikai előtanulmányokat már elrendelte. Mint a „M. Ért.“-nek Bukarestből jelentik, a romániai kormány a múlt hó 26-én tartott minisztertanácsban hozságon és behatárolt foglalkozott a kérdéssel és elhatározta, hogy egyelőre különösen tekintettel a vasúti csatlakozások által Románia részéről elvállalt nagy terhekre, a kívánt előtanulmányozást el nem rendelheti.

— **Kivitelünk Egyiptomba** a f. hó 1-én életbe lépett kereskedelmi egyezmény következtében jelentékeny kedvezmények mellett előnyösen föllendülhet. Így pl. a nyers és motollált selyem, selyemfonalak, bor hordókban és palackokban, szesz, kőolaj, állatok, gabonaművek és liszt maximális váma 15 százalékban, minden egyéb árucikk váma az érték után 10 százalékban legfeljebb van megállapítva. Az átviteli vámaok megszűnnek. A fogyasztási vagy községi adó az érték 2 százalékánál nagyobb nem lehet. A fegyverek és löszerek bevitele meg van engedve. A fontosabb kikötőkben az egyiptomi kormány közraktárakat létesít, — esetleg magán raktárakra engedélyt ad. Az eddig korlátozottan gyakorolt elővásárlási jog ezután csak az oszthatatlan egész képző cikkek (kocsik, gépek stb) fog szorítkozni. E kedvező körülményre kiviteli kereskedelemmel foglalkozó érdekeltjeink figyelmét felhívjuk.

— **Az arany róssa.** Londonból azt írják, hogy a Daily Chronicle jelentése szerint a pápa az arany róssát az idén Mária pármái hercegnőnek, Ferdinánd bolgár-fejedelm jegyesének fogja adni.

— **A kolera gyógyítása.** Phaykin orosz tudós hosszasan tanulmányozás után állította, hogy a kolera kórokozója az eddigi állatokon tett próbák szerint a kolera gyilkos bacillusait ártalmatlannokká (P) teszi. Az orosz tudós találmányát most ki akarja próbálni a azért min-karói tudósítónk táviratozza, Indiába utazott, hogy ott emberekben is megpróbálja a kórokozó hatásait. Az orosz birodalom orvos tudósai nagy érdeklődéssel néznek Phaykin indiai expedíciójának eredményei elé.

— **A jövő embere.** Emlegettük, hogy Carnot köztársasági elnök és Kasimir Perrier kamarai elnök között tanácskozás volt és az utóbbinak javaslatára a választási elnök Charles Dupuy mostani válla és köz-

oktatásiügyi minisztert bizta meg kabinet alakításával. Dupuy a legkedveltebb egyének egyike a kamarában. — Csak negyven-egy éves és hozzá a legalacsonyabb néposztályból, a saját erejéből jutott fel gyorsan a magas állásba. Atyja hivatalosolga, anyja pedig dohányzósdós volt. Dupuy maga középiskolai tanárnak képezte ki magát, azután tanár lett több gimnasiunál. 1885 óta szülővárosát La Puy-t képviseli a kamarában. Különösen iskolai javaslatoknál szokott felszólalni.

— **Mibe kerül egy jó jockey?**

Watts John egy igénytelen 48 kilógrammos súlyu pehely emberke észendőnkint körülbelül ötszázszor föl nyeregbe, százszor győz és megkeres évente legalább száz ezer forintot. Most, hogy gazdája Mr. Abington meghalt, megindult érte a verseny s ebből Maple M. B. butorkereskedő és konzervatív képviselő került ki győztesnek, a ki 6000 font sterlinget — 72,000 forintot ígért neki csak azért, hogy három évre elsőbbsége legyen lovaglásai fölött, vagyis hogy három év alatt első sorban legyen jogosítva öt egyes versenyekre lekötni. Következnek még a második és harmadsorban jogosítottak, a kik szintén tekintélyes summával váltják meg Watts jockey-művészetét. Watts el is fogadta Maple ajánlatát és így hat miniszteri fizetés révén Maple-é a szerencse, hogy első sorban reflektálhasson a jockey-nábob szolgálatára.

— **Franciaország vasutain** 9422 mozdony, 21,869 személyszállító és 233,185 teherkocsi jár-kel. Ha egy mozdonyt és ötven kocsit számítunk egy vonatra, 4663 vonatot lehet üsseállítani, mely 4,663.000 embert szállíthat mindeféle irányban.

— **Olaszország lakossága.** A hivatalos megállapított népszámlálási adatok szerint összesen 30,347,291 lélek. Legnépesebb Lombardia, melynek majdnem négy millió a lakosa, nevezetesen 3,932,111 lakos. Piemont népsége 3,252,739. 1891-ben 927,548 házasságot kötöttek. A születések száma volt 1,052,118 törvényes, 84,044 törvénytelen. Meghalt 795,387 személy; a születések száma tehát 336,775-el multa felül a halálozások számát.

— **Mi az opera.** Barbaja olasz színigazgató nem volt megelégedve egy operaszöveggel, melyet valami librettista csinált s ilyenformán magyarázta meg neki, hogy mi az opera:

— Az opera, kedvesem, egy — nőten tenorista, ki az első felvonásban valahonnan megérkezik a megtudja, hogy kedvesét feleségül vette egy basszista. A második felvonásban a szerelmesek találkoznak, a basszista együtt találja őket s az egyiket vagy másikat megöli. A harmadik felvonásban megölik a szerelmes párból még életben levő félt s így végül nem marad meg más, csak a basszista, ha ugyan őt is meg nem ölik.

— **Hízó lovak.** A kinaiak a lovakat nem annyira a versenypályára, mint inkább a vágóhídra nevelik. Ugyanis ott a lóhúsevés régi szokás, de a nép rá is van kényeszerítve. mert ott bajos az élelmiszerek beszerzése. De nemcsak a szegények, hanem a gazdagok számára külön hizálnak lovakat. Ezek a hízó lovak alacsonyak, alig 125 cm-ter magasak és rendkívül kis csontjuk van, de annál több rajtuk a hús és a haj, úgy, hogy egy ilyen hízó ló 4—500 kilogrammot nyom. Az ilyen hizalt lóhúst igen ízletesnek tartják.

— **I. Napoleon, mint muzsik.** A történetírók szertelenül sokat foglalkoztak ugyan I. Napoleonnal, egy szempontból azonban még sem méltányolták, — mint zenészt. Pedig a nagy hadvezér valóságos zenei tehetség volt — a maga módja szerint. A Tuillériában hangverseny volt. — A császár karosszékeében ült, forgolódott jobbra is, balra is, ráta a fejét s minden mozdulata türelmetlenségét árulta el. A hangversenyzők vihart sejtettek s az adagio alatt aztán Duroc csakugyan oda szolt nekik: „Önök untatják ő felségét. Kéri önöket, hogy ne játszanak tovább.“ A hangversenyben egy nagy művész is részt vett, ezt halálápadtságot lepte meg s talán öngyilkossági tervek is kezdtek borzongatni. A hangverseny véget ért s Napoleon odaszolt Branche énekesnőnek: „Cseréltesse ki a gégéjét!“ — Az énekesnő az ájulás környékébe. Napoleon azonban figyelemre sem méltatta tovább; hátat fordított neki s ott hagyta a hűledező énekesnőt. — Hangverseny után az énekesek egyideig még a szalonban szoktak maradni, a hová a császár többé már nem tért vissza. — Ez estén azonban váratlanul visszatért és a meglepett művészekhez így szolt: „Énekeljék el „Nina“-ból a kárdalt!“ — Az énekesek remélten bámultak egymásra; végre a legbátrabb közülük mentegetőzni kezdett. „Bocsásson meg sere, nem énekelhetjük el, mert nem tudjuk.“ — „El kell énekelniük; mindenki tudja ezt a kárd énekelni! Akarom hallani!“ — „Nincsenek kottáink; nálunk a kárd szokta énekelni.“ — „Mi pedig elsőrangú művészek vagyunk!“ — „Elfogadják énelki hangjegy nélkül.“ — „A zenekar is elment már, hangszerek sincsenek.“ Ötölteket haboltak a derék férfiak. „Van még itt egy zongora.“ — „Egyikünk sem tud zongorázni.“ — „Majd játszom én,“ — felelte a császár és azzal odatelepedett a zongora elé, végigjártatta rajta ujjait, s olyan éktelen hangzavart erőszakolt ki a szegény hangszerből, hogy kisznevadás volt hallgatni.

„Rajta, taktust tartani!“ — biztatta embe-reit a muzsikális császár. Fülzsongató hangzavar támadt: egyik egyet a másik más énekel, maga a császár pedig aki a kárdhoz értett ugyan, de a zongorához vajmi kereset, vandál kegyetlenséggel csapkodta a szegény szerszámot. Valahogy végre ledarálták a kárdalt. A császár felállta a zongora mellől: „Meg vagyok elégedve; látjátok: az ember mindent tud, csak akarnia kell.“

— **Kompromittált sportsma-nak.** A bécsi jockey-klub, a napokban igen odiosus ügyben tanácskozott. A bookmakerek feljelentést tettek néhány fogadó sportmann ellen, hogy könyvfogadásra kötelezettségeiknek eleget nem tettek. Hosszu tanácskozás után elhatározta a jockey-klub igazgatósága, hogy a felfüggette alatt levő összes versenypályákról kiiltatja báró Orsz Jánost, Beresold Harley-t és lovag Myslovski Alfréd-et és ezen határozatát az e heti Renn-Kalenderben közzéteszi. Myslovski leginkább Lengyelországban futtat és lovai megfordulnak gyakran a budapesti és bécsi versenypályákon is.

— **Az orosz gyémánt trón.** A czár gyémánt trónján ülve fogadta negyvennyolczadik születése napja alkalmával hűség alattvalói ajándékait. Az orosz gyémánt trónt, mely a világ egyik legértékesebb és legszebb műremeke, Isphán városa adta ajándékba Nagy Péternek. A trónba a következő mondat van véve: Az oroszok hatalmas s legyőzhetetlen császárjának, ki dicsőségesen uralkodik az egész világon. 1669.

— **Kompromittált sportsma-nak.** A bécsi jockey-klub, a napokban igen odiosus ügyben tanácskozott. A bookmakerek feljelentést tettek néhány fogadó sportmann ellen, hogy könyvfogadásra kötelezettségeiknek eleget nem tettek. Hosszu tanácskozás után elhatározta a jockey-klub igazgatósága, hogy a felfüggette alatt levő összes versenypályákról kiiltatja báró Orsz Jánost, Beresold Harley-t és lovag Myslovski Alfréd-et és ezen határozatát az e heti Renn-Kalenderben közzéteszi. Myslovski leginkább Lengyelországban futtat és lovai megfordulnak gyakran a budapesti és bécsi versenypályákon is.

— **Az orosz gyémánt trón.** A czár gyémánt trónján ülve fogadta negyvennyolczadik születése napja alkalmával hűség alattvalói ajándékait. Az orosz gyémánt trónt, mely a világ egyik legértékesebb és legszebb műremeke, Isphán városa adta ajándékba Nagy Péternek. A trónba a következő mondat van véve: Az oroszok hatalmas s legyőzhetetlen császárjának, ki dicsőségesen uralkodik az egész világon. 1669.

KÖZGAZDASÁG.

— **Az első magyar ált. biztosító társaság** ma délután tartotta meg rendes évi közgyűlést Csekonic Endre gróf elnöke-le alatt. Jeney Lajos vezérigazgató ol-vasta az igazgatóság évi jelentését, mely örömmel konstátálja a kedvező eredményt. A tüzosztályi díjbevételek majdnem 5 millió frt-ra rugtak s 155,825 forinttal haladtak túl a tavalit. A mérlegszámlán kitüntetett 238,064 frtnyi árfolyamkülönbözeti nyereséget az igazgatóság a nyereségtartalékhoz csatol-tatni indítványozza, annál is inkább, mivel ma újabb 418,673 frtnyi árfolyamemelkedés mutatkozik az intézet javára. A nyereségtartalék a dotációval elérte a részvénytőke összegét, a 3 millió forintot. Az összes tartalékok, a tisztviselők nyugdíjalapjával együtt meghaladják a 23 milliót s így a jelen évben 2 milliónál nagyobb az emelkedés. A ki-mutatott 940,011 frt tiszta nyereségből az élet-biztosítottak nyereséményrészül 129,960 frtot osztanak ki, a nyereségtartalékhoz 93,939 frtot osztolnak s az alapszabályszerű egyéb dotá-ciók után fönmaradó 601,077 frtból 600,000 frtot a részvényeknek 200 frtos osztalékaul fognak kifizetni, a többi új számlára viszik át. A felügyelő bizottság jelentése alapján a fölmentvényt megadták s elhatározták, — hogy az osztalékok hétéftől kezdve a társa-ság pénztáránál kifizetik. Ezután elfogadták az intézeti nyugdíjszabályzatot s végül az igazgatóválasztmányban megüritült két helyre Teleszky Istvánt és Bélaváry Burckard Kon-rádot választották meg. Végül Kovács József orsz. képviselő indítványára az igazgatóság-nak egyhangulag köszönetet szavaztak.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék“ eredeti távirata.)

A legujabb merénylet.

Budapest, április 5.

A magyar nemzet ellen a kor-mány Bécs parancsára új merényletre készül. Ez a szenzációs meglepetés a honvéd-szobor leleplezése ügyében van tervezve.

Egészen biztos forrásból ma a kö-vetkező értesítést vettük:

A honvéd-szobor leleplezése ügyé-ben ért kudarcz nem hagyta pihenni az aulikusok táborát. A kormány ala-posan megvan puhitva. Krudy Gyulát, 1848—49-iki honvédet, s nyiregyházi honvéd-egylet elnökét, a ki nemrégiben köriratban hívta fel a honvédeket ellenértekezletre, mint hirlik, megnyer-ték tervüknek.

Mikár Zsigmond és Tisza László ujra abban működnek, hogy a hon-véd-szobor leleplezésekor, a temetőben levő osztrák kato-nák emlékszóbra is megko-szorúztassák.

A kormány titkos ügynököket küldött a vidékre mindenfelé, azon uta-sítással, hogy a honvédegye-lek tagjait nyerjék meg

annak a nemzetellenes gondolatnak.

A titkos ügynökök nagyban dol-goznak az ör g honvédek megpuhítá-sán. Némelyeket már föltételesen meg is nyertek, másokat most kapaczi-tálnak.

Hogy a gonosz terv jobban sike-rüljön és hogy az ellenmondás nehe-zebb legyen: a koronázás év-for-dulójára akarják el-halasztani a szoborleleple-zést, mivel ekkor a ki-rály személye lesz elő-terbe állítva.

Ezért mindenképen el fogják ej-teni a május 21-iki leleplezést, a mely Budavára bevételeének évfordulója.

Országgyűlés.

Budapest, ápr. 5.

A képviselőház mai ülésén elnök felol-vasta a függőben levő interpellációk jegy-zékét.

Horváth Gyula megjegyzi, hogy — mi-után Wakerle miniszterelnök azt állította, hogy a mostani kormány nem tartozik vála-szolni az előző kormányhoz intézett interpel-lációkra, helyén való volna a régieket a jegyzőkönyvből kitörölni.

Wakerle azt öhajtaná, hogy az interpel-lációkat a szerint töröljék, amint azok tárgy-talanok, vagy választ igényelnek.

Ugron Gábor határozottan óvást emel ilyen kimustrálás ellen.

Szerinte az interpellációk közérdekttek és arra a következő kormányok is kötelesek választ adni.

Még Pulszky Ágost, Madarász József, Horánszky Nándor és Beöthy Ákos szólottak a tárgyhöz.

Végül tudomásul vették az elnök je-lentését.

Olay Lajos képviselő kívánta a jelenle-vő képviselők megszámolását, mert nem ha-tározatképesek. Megszámlálás után meggyő-ződtek, hogy csak nyolczvanan vannak jelen.

Az ülést 5 perczre felfüggesztették. A szünet után még jobban meg apadt a képviselők száma. Ekkor már csak 78-an voltak.

Végül újból hozzá kezdtek a számlá-láshoz, ez aktusra III képviselő gyűlt össze.

Olay kérte, hogy a távollévőket bé-lyegezzék meg, a miért az ország ügyei iránt nem érdeklődnek.

Elnök Olayt e kifejezésért rendre uta-sítja.

A ház elhatározza, hogy a távollévő képviselők igazolni tartoznak magukat.

Olay e határozat folytán kifejezését visszavonja.

A honvédelmi tárca előadója Szerb György volt, kinek beszéde után Tóth Ernő, Willman, Bolgár Ferencz és Helfy Ignác szólaltak fel.

Leányvásár a fővárosban.

Budapest, ápril. 4.

A VIII-ik kerületi kapitányságnál ma tárgyalták Dálnoki kertleti fogorvos bűnügyét, mely szerint Andrassy-uti lakásán a fiatal operai ballét növendékeknek bűnös üzemekre adott alkalmat.

A 14—16 éves operai ballét növ-en-dékek ma megerősítették a Dálnoki ellen emelt vádat, a melyről kiderült, hogy Dál-nokinaál előkelő, magas állásu urakkal találkoztak.

Dálnoki azzal védekezett, hogy őt el-járásában a szabadkőművesség föl-e-ve, a humanizmus vezette.

A bíróság e védekezésnek helyet nem adott és háromszáz frtra ítélte.

Mivel a bűnös egyttal tartalékos tiszt is, ügyét a katonai hatóság elé terjesztik.

A ballerínák közül negyét 5—5 frtra ítelt a kapitányság.

A honvédszobor ügye.

Budapest, ápril. 5.

Tegnap este a 48-as honvédek gyűlést tartottak a szoborleleplezés ügyében, de még határozatot nem hoztak.

A gyűlés hangja igen szenvedélyes

volt, mert azt vették észre, hogy ismét ide-gen kezek avatkoztak a szobor-leleplezés ügyében.

A szabadkai honvéd-egylet kimondta, hogyha nem lehet a leleplezést 48-hoz méltóan megünnepelni: nem fog abban részt venni.

Uj gépgyár.

Pozsony, ápril. 5.

A polgármesteri hivatalhoz épen most érkezett egy értesítés Ludwigh János, a ma-gyar államvasutak igazgatójától, a mely egész városzerte nagy örömet keltett.

Az értesítésben ugyanis Ludwigh azt adja tudtára a várost hatóságának, hogy Lu-kács Béla miniszter elhatározta Pozsonyban egy óriási nagy gépgyárat és javító műhelyt létesíteni, a melyek a vasutak s állami gyá-rak részére foglalkoztatnának.

A gyárban körülbelül 1000 munkás fog foglalkozni.

Ezzel szemben a gyár építéséhez szük-séges telkét a miniszter a várostól 90,000 öl területet kíván.

Franciaországi hírek.

Páris, ápril. 4.

Carnot köztársasági elnök kérésére Du-puy folytatja a tárgyalásokat a kabinet meg-alakítása tárgyában. Cajsimir Perrier, a kép-viselőház elnökét, ma délután meghívták az Elyse palotában.

Páris, ápril. 4.

A képviselőház ma öt perczig tartó ülést tartott, aztán elnapolta ülését csütörtökre.

Gyenge többség.

Budapest, ápril. 5.

A legutóbbi számítások szerint a kor-mány a Kupatina első ülésében a radikáli-sokkal és a haladó pártiakkal szemben 9 szavazattöbbséggel fog rendelkezni.

A konfiskált osztrák lap.

Bécs, április 5.

Tegnap konfiskáltak a „Wiener Tagblatt“ reggeli kiadását egy budapesti távirat miatt. A nevezett lap esti kiadásában kijelenti, hogy a „Pester Lloyd“ hasonló tárgyú cik-keket fejtget, még sem tiltották ki Bécből. Szenvedélyesen kikel a cenzura ellen és csu-dálkozik az okokon, melyek a hatóságot arra bírták, hogy a lapot konfiskálja.

Elutazás.

Florenz, ápril. 4.

Giresa külügyminiszter valószínűleg ápr. 11-én innen elutazik.

Látogatás.

Nápoly, ápril. 4.

A nápolyi herceg tegnap délután tett látogatást Erzsébet császárnő és királynénál a „Miramar“ Juchon.

Gabona tőzsde.

Budapest, ápril. 4.

Buza tavaszra 7.38—39. Buza őszre 7.44—45. Teng. máj.—jun. 4.75—76. Zab tavaszra 5.56—58. Káp. rep. 12.25—35.

Érték tőzsde.

Budapest, ápril. 4.

Osztr. hitelr. 351.20 Magyar. hit. 411.—Osztr. á. 314.

Nemzeti színház.

Bérlet 213 szám.

Kolozsvárt, csütörtökön 1893. ápril hó 6-án.

Tolnáné Dömjén Róza első fölléptéül:

V Á L J U N K E L.

Vigjáték

Felolós szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadólaptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR.

Egy jó forgalmu helyen levő nagy butor-raktár eladó.

Értekezhetni, hídutca 27. sz. a. a butor-raktárban.

(3—3)

ELSŐ MAGYAR ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

F. TŰZ-, SZÁLLITMÁNY- ÉS JÉGBIZTOSÍTÁSI ÜZLET.

KIADÁSOK.	Harmadik évi zárszámla 1892. évi január 1-től december 31-ig.	BEVÉTELEK.	VAGYON.	Mérlegszámla 1892. évi december hó 31-én.	TEHER.
I. Tűzbiztosítás.	forint kr	forint kr	forint kr	forint kr	forint kr
Kifizetett károk a viszontbiztosított rész levonása után	1697537 03		616 95		
Függőben maradt károk tartaléka	135321 88				
Szerzési költségek a viszontbiztosított rész utáni bevétel levonásával	287576 24				
Jóvádelmi adó és bélyegilletékek	110924 95				
Postabérek	49157 81				
Adakozások közhasznú célokra	6650 —				
A tűzbiztosítási üzletet terhelő igazgatási költségek	424378 83				
Behajthatlan követelések leírása	5861 99				
A következő évek készpénz díjtartaléka a viszontbiztosított rész levonása után és minden megterhelés nélkül	1800000 —				
II. Szállítmány biztosítás.					
Kifizetett károk a viszontbiztosított rész levonásával	49008 58				
Függőben maradt károk tartaléka	10673 88				
Szerzési költségek	10521 60				
A szállítmány biztosítási üzletet terhelő igazgatási költségek	12741 13				
A következő évek díjtartaléka a viszont- biztosított rész levonásával	18351 39				
III. Jégbiztosítás.					
Viszontbiztosítások és törlesztések	228149 44				
Kifizetett károk a viszontbiztosított rész levonásával	1400469 88				
Szerzési és igazgatási költségek a viszont- biztosítások utáni bevételek levonása után	222622 35				
Behajthatlan követelések leírása	2802 11				
1892. évi nyeresemény					
	610998 02				
	7083746 61				
I. Tűzbiztosítás.					
1891. évi nyeresemény számla: maradvány					
Az 1891. évről áthozott készpénz díjtartalék a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül	1768217 98				
430,162,747 frt 83 krnyi kötétt biztosítások után, valamint a folyó évben lejárt díj- résztelésekből befolyt díjak 4,898 340 76 levonva: törlesztett díjak 452,051 09 viszontbiztosítási díjak 603,734 96 lejárt visszabiztosítási díjirésztelések 1 038 300 44 2,094,136 49					
Az 1891. évben fennmaradt tartalék függőben volt károkért	127786 98				
II. Szállítmány biztosítás.					
Az 1890. évről áthozott díjtartalék	18375 88				
23,558,680 frt 51 kr. kötétt biztosítások utáni díjak 150,265 14 levonva törlesztett díjak 2,823 31 viszontbiztosítási díjak 69,579 28 71,402 59					
Az 1891. évben fennmaradt tartalék függőben volt károkért	11420 90				
III. Jégbiztosítás.					
84,138,092 frt 66 krnyi kötétt biztosítások utáni díjak	1696322 96				
IV. Egyéb bevételek.					
Beváltott szelvények után, valamint egyéb befolyt kamatok és árfolyamnyereség eladott értékpapírok és idegen pénzeszközök után	422310 61				
Társasági házak tiszta jövedelme	60628 55				
	482939 16				
	7083746 61				
Elhelyezett tőkepenz takarékpénztárak és bankoknál					
980,000 — Magyar kir. italmérési jog kártalanítási 4 és fél százalékos kötvények á 100 — = 980,000 frt — kr					
800,000 — magy. vasuti 4 és fél százalékos ezüst kölcsön kö- vények á 100 — = 800,000 frt — kr					
375,000 Lira olasz alapítványi kö- vények á 90 háromnyolcad = 338,906 25 frs. — cs. á 9 58 fél 18,700 — Pesti Lloyd társasági kötvények á 99 50 = 18,806 frt 50 kr					
Bécsi biztos. társasági részvények 2737 darab á 188 — = 514,082 frt — kr					
A fenti értékpapírok után az év végéig esedékes kamatok 25,082 frt 40 kr					
Leszámított, visszeszámlított és egyéb váltók					
A társaság házai Budapestben	721864 66				
Különböző hitellezők	1210000 —				
Előbbi évekről eddig fel nem vett osztalékok	796299 87				
Első magyar általános biztosító társaság, Léva alap	200196 66				
Tisztviselők nyugdíjalapja	286442 83				
Előbbi években folyó számlán	77130 15				
A következő években lejárt díjváltók és díjkötelezvé- nyek összege 14,171,029 frt 48 kr					
Résztvényalapítók: teljesen befizetett					
2000 egész részvény á 1000 frt 2000000 —					
Résztvényalapítók: teljesen befizetett 2000 fél részvény á 500 frt 1000000 —					
Társasági tartaléktőke*)					
Tűzbiztosítási díjtartalék kész- pénzben a viszontbiztosított rész levonásával és minden megter- helés nélkül 180000 frt — kr					
Szállítvány biztosítási díjtartalék készpénzben a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül 18351 frt 39 kr					
Tűzbiztosítási függő károk tartaléka	183521 88				
Szállítvány biztosítási függő károk tartaléka	10673 88				
Árkülönbözeti tartalék	238064 49				
Különböző hitellezők	177309 25				
Előbbi évekről eddig fel nem vett osztalékok	1221 —				
Első magyar általános biztosító társaság, Léva alap	77056 28				
Tisztviselők nyugdíjalapja	502185 29				
Előbbi években folyó számlán	817432 15				
1892. évi nyeresemény	610998 02				
*) A társasági tartaléktőke az 1892 évi nyereseményből emel- kedett 3000000 frt — kr-ra					

II. ÉLETBIZTOSÍTÁSI ÜZLET.

KIADÁSOK.	Harmadik évi zárszámla 1892. évi január 1-től december 31-ig.	BEVÉTELEK.	VAGYON.	Mérlegszámla 1892. évi december 31-én.	TEHER.
	forint kr	forint kr	forint kr	forint kr	forint kr
Törlesztett kötvények díja	189675 31				
Visszaváltott kötvényekért	176636 77				
Halálesetek után kifizetett kárösszeg	780518 97				
Lejárt kiházasítási tőkéért	566072 37				
Kiházasítási biztosításoknál haláleset követ. keztében díjvisszatérítés	111006 75				
Függőben levő károk tartaléka	228608 09				
Érvényesítési díjak	47282 40				
Viszontbiztosítási díjak	64539 32				
Bélyegért	52778 01				
Irodai bér, postadíjak, nyomtatványok, uti és egyéb költségek	148095 72				
Tisztítási díjak	50283 81				
Jóvádelmi adóért	1857 99				
Orvosi díjakért	27731 68				
Szerzési és behajtási költségek	212772 92				
Behajthatlan tartozások leírása	9334 07				
Díjtartalék ez év végén	2628470 18				
1892. évi nyeresemény					
	829013 14				
	20938131 87				
A mult évben áthozott díjtartalék					
Befolyt díjak: ez évben kiállított kötvények után	515951 53				
az előbbi években kiállított kötvények után	2613053 34				
a biztosított tőke emelésére fordított nyeresemények	17174 31				
Mult évi függőben volt károk tartaléka					
illetékek	211721 27				
Kamatjövdelem	60550 20				
	817421 50				
Értékpapírok 16,251,303 frt 95 kr, ugyanis:					
757,000 frtnyi m. földhit. 4 és fél % zalogl. 100 frtjával					
6,878,800 frtnyi m. földhitelint 4 % zaloglev. 96 s három negyed frtjával					
3,000,000 frtnyi m. földhitelint 4 % talajjavítási szabá- lyozási zalogl. 95 és fél frtjával					
1,179,500 frtnyi m. kir. államvasuti ezüst kölcsön 4 és fél százalékos kötvények 100 frtjával					
1,620,800 frtnyi magyar-északkeleti vasuti 5 százalékos ezüst elsőbbs. kötvények 100 frtjával					
2,065,800 frtnyi Budapest fővárosi 4 és fél százalékos kölcsön kötvények 100 frtjával					
Besztercebányai-brezovai és piskivajdahunyadi vasuti elsőbbségi kötvény					
14,018 Lire 29 c. olasz 5 százalékos járadék és kamatai					
1892-ben esed. kamat és elszám. pénzküldemény					
Jelzálog kölcsönök					
Kötvény kölcsönök					
Viszontbizt. kötvény kölcsönök					
A központ tartozása folyó számlán					
Vezér és főügynököknek s mások tartozásai					
Díjtartalék					
levonva a viszontbiztosítási díjtartalék	18,384,948 86				
lékót	899,800 31				
Biztosítási alap					
Kiházasítási tőké nyereseménye	243925 40				
Függőben levő károk tartaléka	489270 68				
Díjlesztésszámlákra vonatkozó nyeresemények tartaléka	228608 09				
Előre fizetett díjak 1893—1896. évekre	692 66				
Fel nem vett nyeresemények 1891. évről	2008 28				
Viszontbiztosító intézetek és mások követelései	8 07				
1892. évi nyeresemény	5540 94				
	829013 14				

Budapest, 1892. december hó 31.

Ágoston József, vezérigazgató, mint az életbiztosítási osztály főnöke.

A fenti zárszámlákat és mérlegeket megvizsgálván, azokat a törvényben s az alapszabályokban meghatározott elvek szerint készültnek és azok egyes tételeit a fő és segédkönyvekkel teljesen megegyezőnek találtuk.

Budapest, 1893. március hó 14.

Gróf Batthyány Géza,

A felügyelő-bizottság:

Glozser Samu,

Jekelfalussy Lajos,

Sztányli Izidor.

Szendé Károly, a központi könyvezés főnöke.

Kaczvinsky János, életbiztosítási könyvvivő.

Sz. 30—1893.

végr.

Árverési hirdetmény.

Alólírt bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében az oklándi kir. járásbíró 2472—892. és 125—893. plg. számú végzése szerint ezennel közhírré teszi, hogy oloszteleki id. Nagy Lajosnak f. rákosi Török Áron hagyatéka ellen 5600 frt o. é. ügyében lefoglalt s 324 frtra becsült 1141 darab Schlipper-fák, a korábbi 302—892. v. számú hirdetésben foglalt figyelemztetéssel, Füle község házában 1893. április 21-ik s következő napjain d. e. 9 órákor nyilvános árverés útján eladatnak, a vételár azonnali fizetése mellett.

Hom-Oklándon, 1893. évi április hó 1.

LÖRINCZY KÁROLY,
kir. bír. végrehajtó.

Sz. 1518—1893.

kig. szám.

Pályázati hirdetmény.

Szilágyvármegye tasnádi járásában fekvő, az I és II. községi körök egyesítése folytán, összesen tizenkilencz községből álló, s Ákos székhellyel bíró, 700 frt évi javadalmozással ellátott Ákos köröri állomás lemondás folytán üresedésbe jöven: a nevezett állomás választás utján betöltésének határ deját folyó évi május hó 1. napjának délelőtti 10 óráját Ákos községébe ezennel kitűzöm.

Felhívom ennél fogva az ezen állomást elnyerő óhajto orvosokat, miszerint az 1883. évi I. t. cz. 9. §, illetve az 1876. évi XIV. t. cz. 143. §-ának figyelembe tartásával, orvostudori oklevélükkel s esetleg eddigi közszolgálatban eltöltött alkalmaztatásukat igazoló bizonylattal felszerelt pályázati kérelmeiket hozzáig április hó 25. napjáig annyival is inkább beadják, mivel a későbbben érkezetteket figyelembe nem veve.

Tasnád, 1893. évi március hó 26-án.

Bölöni Bálint,
főszolgabíró.

Az erdélyrészi
Magyar Jelzálog hitelbank r. t.
Közzétart,

Belszén-utca 3. (Nemzeti szálloda mellett.)

Rendkívül előnyös
törlesztési kölcsönöket nyújt

földbirtokra és házra,
legelőnyösebb feltételek mellett, a fél tetszése szerinti
törlesztési időtartammal.

A kölcsön bármikor visszafizethető.

Különösen ajánlatik magasabb kamatozású kölcsön-
nők convertálása, mely díj- és illetékmentesen eszköz-
zoltetik.

Városoknak és községeknek legelőnyösebb községi köl-
csönök adatnak.

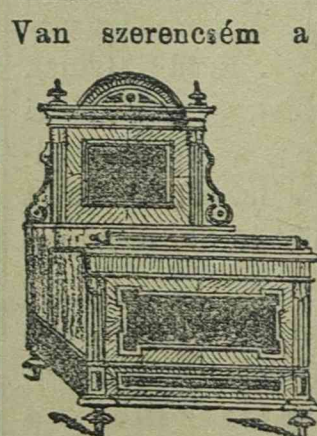
Záloglevelek napi árfolyamon FOLLY VICTOR bank-
és pénzváltó üzletében és az intézetnél kaphatók.

Az igazgatóság.

227. (10—26)

Üzletfelhagyás miatt! Üzletfelhagyás miatt!

Olosó butor eladás.

nagy butorraktáromban
végleges felhagyás céljából,

feltűnő olosón és minden versenyt kizáró árban szerezheto-
k be nálam a raktáromon levő, jó és száraz anyagból készült szalon-
ebédlő- és hálószoba berendezések, továbbá egyes butordarabokra, ugyint:
chiffenok, kredenczek, háló-, ebédlő-, szalon-, író-, varró-, öltöző asztalok, heverő
és egész finom garnitúrák, minden szintű butor szövetek és szőnyegek, Seggios, Afrike löször- és ruganyos māt-
ráczok, fall-, álló- és toltette tükrök, aranyozott keretekbe foglalt olajnyomatú képek, ablak carnisok, nádfonatu székek stb. butorokból.

Midőn e kínálózkodó alkalomra a nagyérd. közönség figyelmét felhívni bátorodom, kérem egyszersmind becses pártfogását

s maradok teljes tisztelettel:

Kerekes József, butor-raktáros.

313. (2—10)

Gyári áron alól 25% engedmény!